

viii) ett krav på ersättning för inkomstförlust, när ACT har betalats men därefter återkrävts enligt bestämmelserna som beskrivs ovan i fråga 4, eftersom bolaget inte kunnat förfoga över det belopp som inbetalats mellan datumet för betalningen av ACT och datumet för återkravet; eller

ix) ett krav på ersättning när det inhemska bolaget valt att återkräva ACT enligt bestämmelserna som beskrivs ovan i fråga 4 och kompenserat sina aktieägare för att dessa inte haft möjlighet att erhålla skattetilgodohavande genom att öka aktieutdelningens storlek

skall då vart och ett av de krav som angetts ovan betraktas som

ett krav på återbetalning av belopp som uttagits utan grund vilka uppkommer som en följd av, och samtidigt som, åsidosättandet av de ovannämnda gemenskapsbestämmelserna, eller

ett krav på ersättning eller skadestånd på så sätt att villkoren som fastställts i de förenade målen C-46/93 och C-48/93, Brasserie du pêcheur och Factortame måste vara uppfyllda, eller

ett krav på betalning av ett belopp som motsvarar den förmån som nekats utan grund?

7 För det fall att svaret på någon av delarna av fråga 6 är att kravet är ett krav på betalning av ett belopp som motsvarar en förmån som nekats utan grund:

a) är ett sådant krav en följd av, och ett komplement till, den rätt som föreskrivs i de ovannämnda gemenskapsbestämmelserna, eller

b) måste villkoren för återkrav som fastställts i de förenade målen C 46/93 och C-48/93, Brasserie du pêcheur och Factortame uppfyllas, eller

c) måste några andra villkor uppfyllas?

8 Gör det någon skillnad för svaret på frågorna 6 och 7 om de krav som anges i fråga 6 enligt nationella bestämmelser framställs som återbetalningskrav eller om de framställs eller måste framställas som skadeståndskrav?

9 Vilka riktlinjer, om några, anser domstolen vara lämpliga att fastställa i förevarande fall beträffande vilka omständigheter den nationella domstolen skall beakta när det gäller att avgöra huruvida en tillräckligt klar överträdelse föreligger i den mening som avses i domen i de förenade målen C-46/93 och C-48/93, Brasserie du pêcheur och Factortame, särskilt huruvida, med tanke på rättspraxis angående tolkningen av de berörda gemenskapsbestämmelserna, överträdelsen var ursäktlig eller huruvida det i något särskilt fall

finns ett tillräckligt orsakssamband för att utgöra ett direkt orsakssamband i den mening som avses i den domen.

(¹) Rådets direktiv nr 90/435/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater (EGT L 225, s. 6; svensk specialutgåva, volym 9, område 2, s. 6).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgericht Frankfurt am Main av den 11 oktober 2004 i målet mellan Fidium Finanz AG och Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

(Mål C-452/04)

(2005/C 6/52)

(Rättegångsspråk: tyska)

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main begär genom beslut av den 11 oktober 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 27 oktober 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Fidium Finanz AG och Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht beträffande följande frågor:

1. Kan ett företag som har sitt säte i en stat utanför Europeiska unionen, i detta fall Schweiz, för rätt att yrkesmässigt bevilja kredit till invånare i en medlemsstat i Europeiska unionen, i detta fall Förbundsrepubliken Tyskland, gentemot sistnämnda medlemsstat och åtgärder som vidtagits av den medlemsstatens myndigheter eller domstolar åberopa bestämmelsen i artikel 56 EG om fri rörlighet för kapital, eller omfattas förberedande, beviljande och fullgörande av sådana finansiella tjänster endast av bestämmelserna om fritt tillhandahållande av tjänster enligt artikel 49 ff EG?

2. Kan ett företag som har sitt säte i en stat utanför Europeiska unionen åberopa bestämmelsen i artikel 56 EG om fri rörlighet för kapital när företaget yrkesmässigt eller till helt övervägande del beviljar kredit till invånare som är etablerade inom Europeiska unionen, och har sitt säte i ett land i vilket det för att inleda och utöva sådan verksamhet varken krävs auktorisation av en statlig myndighet i landet eller löpande tillsyn över verksamheten på det sätt som är vedertaget beträffande kreditinstitut inom Europeiska unionen, i detta fall särskilt i Förbundsrepubliken Tyskland, eller innebär det rättsmissbruk att i ett sådant fall åberopa den fria rörligheten för kapital?

Kan ett sådant företag enligt gemenskapslagstiftningen med avseende på kravet på auktorisation likabehandlas med personer och företag som är etablerade inom den aktuella medlemsstatens område, trots att det inte har vare sig säte och eller någon filial i denna medlemsstat?

3. Inkräktar en bestämmelse, enligt vilken ett företag med säte i en stat utanför Europeiska unionen inte får bevilja krediter till invånare inom unionen utan att först ha erhållit auktorisation från en myndighet i den medlemsstat i vilken kredittagaren är etablerad, på den fria rörlighet för kapital som säkerställs i artikel 56 EG?

Har det i sådant avseende någon betydelse om den som utan auktorisation yrkesmässigt beviljar kredit gör sig skyldig till en straffbar handling eller endast till en ordningsförseelse?

4. Är det under punkt 3 ovan nämnda kravet på auktorisation berättigat enligt artikel 58.1 b EG, särskilt i syfte att

— skydda kredittagare mot avtalsenliga och ekonomiska åtaganden gentemot personer vilkas vederhäftighet inte först har prövats

— skydda denna personkrets mot företag eller personer som inte i behörig ordning sköter sin bokföring eller fullgör den rådgivnings- och informationskyldighet som enligt allmänna bestämmelser åligger dem gentemot kunderna

— skydda denna personkrets mot olämplig eller otillbörlig reklam

— garantera att det kreditgivande företaget har tillräckliga ekonomiska tillgångar

— skydda kapitalmarknaden mot okontrollerat beviljande av storkrediter

— skydda kapitalmarknaden och samhället över huvudet taget mot kriminella manipulationer, framför allt sådana som omfattas av bestämmelser avsedda att beivra tvätt av pengar åtkomna genom brott eller terrorism?

5. Står det i överensstämmelse med artikel 58.1 b EG att utforma ett krav på auktorisation enligt punkt 3 ovan, som i sig är gemenskapsrättsligt tillåtet, så, att företaget för att få auktorisation måste ha sitt huvudkontor eller åtminstone en filial i beträffande medlemsstat, särskilt i syfte att

— göra det möjligt för organen i den berörda medlemsstaten att faktiskt och effektivt, det vill säga även med

kort varsel och utan förvarning, kontrollera affärsprocesser och transaktioner

— med hjälp av material som finns eller skall tillhandahållas i en medlemsstat göra det möjligt att förstå affärsprocesser och transaktioner

— göra det möjligt att komma åt dem som inom företaget är personligt ansvariga inom medlemsstatens territorium

— garantera eller åtminstone underlätta att de anspråk som framställs av företagets kunder inom medlemsstaten kan uppfyllas?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Landgericht Berlin av den 31 augusti 2004 i målet avseende inskrivning i handelsregistret av Innoventif Limited

(Mål C-453/04)

(2005/C 6/53)

(Rättegångsspråk: tyska)

Landgericht Berlin begär genom beslut av den 31 augusti 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 28 oktober 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet avseende inskrivning i handelsregistret av Innoventif Limited beträffande följande fråga:

Är det förenligt med etableringsfriheten för bolag i enlighet med artiklarna 43 EG och 48 EG att en kapitalassociation med säte i Förenade kungariket som har upprättat en filial i Förbundsrepubliken Tyskland måste erlägga en förskottsbetalning, som motsvarar de kostnader som förväntas uppkomma som en följd av offentliggörandet av föremålet för bolagets verksamhet, såsom det anges i de relevanta punkterna i Memorandum of Association, för att kunna skrivas in i handelsregistret i sistnämnda stat?